DOĞAN KARDEŞ
SAYI 113 27 MART 1972

ilkhantok

ÖZET : Marko Polo, babası amcası ve Semerkant başbuğu Bozbey'in kızı Kara, Semerkant'ta Bozbey'i tahtından indiren Sarigan'ın eline esir düşerler, ama Bozbey'in eski subaylarından Altay onları gizlice kurtarır.

ARKASI VAR~

Çizgi diyarı

İşte, bir sirkte şaha kalkarak numaralar yapan kır atlar. Hepsi de kır, ama içlerinde süt beyazı gibi olanı da, vücudu para para siyah lekelerle kaplı olanı da var... Alışkın bir göz, bu renkleri hemen birbirinden ayırt edebilir.

At Renkleri Nasıl İsimlendirilir?

Atların renkleri, bildiğimiz renk sıfatlarıyla değil de, daha başka kelimelerle ifade edilir. Kahverengi at, sarı at, siyah at demek yanlıştır, bu renklerdeki atlar doru, kula, ya da yağız gibi kelimelerle tarif edilir.

At renkleri arasında en yaygın olanı doru, al, kır ve yağızdır. Ayrıca beyaz, kula, alaca gibi at renkleri olduğu gibi, her rengin de açıklı koyulu, lekeli, benekli çeşitleri de vardır.

DORU: Atın vücudunu örten tüylerin tamamı kahverengi olup da, bacaklarının uçları, yelesi ve kuyruğu siyahsa o ata doru at denir. Açık do-

27 MART 2 NİSAN ARASI

● 27 MART 1912

İngiliz Kutup Kâşifi Robert Scott ölmüştü. Bütün amacı Güney Kutup noktasına İngiliz bayrağını dikmekti. 18 ocak 1912'de güney kutbuna vardığı zaman kendisinden daha önce varan Norveçli Amundsen'in kendi bayrağını dikmiş olduğunu gördü. Geri dönüş yolunda kuvvetli bir tipiye yakalanan Scott ve arkadaşları donarak öldüler.

● 28 MART 1945

Tanınmış Türk romancısı Halit Ziya Uşaklıgil ölmüştü. Edebiyatımızın batılılaşması alanında önemli bir adım atan Uşaklıgil'in en ünlü romanları «Mai ve Siyah», «Aşk-ı Memnu» ve «Yasak Aşk» tır.

● 29 MART 1596

Büyük Fransız filozofu Descartes (Dekart okunur) doğmuştu. Modern felsefenin kurucularından sayılır.

● 30 MART 1790

Ünlü denizcilerimizden Cezayirli Gazi Hasan Paşa ölmüştü. 1768-1774 Türk - Rus savaşında büyük yararlılıklar gösteren Hasan Paşa başarıları «Gazi» unvanı ve altın bir çelenkle değerlendirilmiş bir kahramandı. Uzun süre Cezayir'de kaldığı için «Cezayirli» lâkabıyla da anılırdı.

● 31 MART 1921

Türk birlikleri, Yunanlıların karşısında İkinci İnönü savaşını kazanmıştı. 30 martta, takviye kuvvetleriyle birleşen Yunan kuvvetleri hücuma kalktıkları zaman, İnönü komutasındaki Türk ordusunun şiddetli ateşiyle karşılaştılar. Böylece Yunanlıların geri püskürtülmesiyle, düşman bir kere daha mağlûp edilmiş oluyordu.

● 1 NİSAN 1918

Van iline bağlı ilçelerimizden Er-

ru, koyu doru, kestane dorusu gibi çeşitleri vardır.

AL: Al atın vücudunu örten tüylerin tümü, yelesi, kuyruğu dahil tatlı bir açık kahverengidir.

YAĞIZ: Bu renkteki atların bütün vücudu, yeleleri, kuyruğu siyah renktedir. Kuzguni yağız atların vücudu ışık altında pırıl pırıl yanar.

KIR: Kır atların tüyleri genellikle beyazdır, ama yeleleri, kuyruğu, bacaklarının uçları koyu renk kıllarla karışık olabilir. Kırçıllık veren tüylerin rengine ve şekline göre demiri kır, bakla kır, kızıl kır gibi adlar alır.

KULA: Kirli sarı renk tüylerle kaplı atların rengidir. Yelesi, kuyruğu, bacaklarının uçları siyah tüylerle örtülüdür. Ayrıca atların ayaklarının uçlarındaki beyazlığa seki, alınlarındaki beyaz lekeye kartopu, alnından burnuna doğru inen beyazlığa akıtma adı verilir.

Vücudunun büyük bir kısmında, sırtında, karnında, bacaklarında beyaz büyük lekeler bulunanlara da alaca denir.

Bütün bunları okuduktan sonra sokakta gördüğünüz atların renklerini birbirlerinden daha iyi ayırırsınız değil mi?

cis, iki yıl süren Rus işgalinden kurtulmuştu.

● **2 NİSAN 1891**

Ünlü bir Türk devlet adamı ve tiyatro yazarı Ahmet Vefik Paşa ölmüştü. Öğrenimini Paris'te yapan, sonra İstanbul'a dönüp çeşitli devlet hizmetlerinde bulunan, bu arada başvekillik ve Meclis başkanlığı da yapan Ahmet Vefik Paşa, büyük Fransız tiyatro yazarı Molière'den yaptığı çevirilerle de ün yapmıştı. Bursa'daki Devlet Tiyatrosu onun adını taşımaktadır.

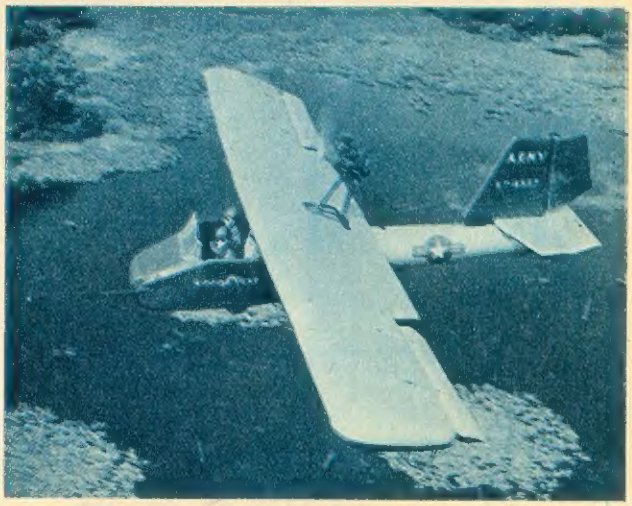

İçi havayla şişirilmiş bu iki kişilik uçak Amerikan ordusunda keşif uçağı olarak kullanılıyor. Sonraları daha da birçok çeşitli yerlerde kullanılacak

Tıpkı Otomobil Lâstiği Şişirir Gibi...

Geçenlerde Amerikan ordusunda yeni bir tip uçak hizmete girdi. Bu yeni uçağın gövdesi bütünüyle lastikten. Gerektiği zaman içindeki hava boşaltılarak katlanıp sandığına yerleştirilen uçak, bir cibe yüklenerek çok uzaklara taşınabiliyor. Öncü birlikler bir keşif uçuşuna mı çıkacaklar? Hemen lastik uçağın sandığını cipten indiriyorlar, içinden çıkartıp tıpkı otomobil lastiği şişirir gibi şişiriyorlar, ortaya kanat açıklığı 7 metre, gövdesinin uzunluğu da 5 metre olan bir uçak çıkıyor. Uçağın motoru kanadın üstüne, tam ortasına monte ediliyor. Çok hafif olduğu için 120 metreden havalanan uçak, düz tarlalara, asfalt yollara, deniz kıyısındaki kumsallara inebiliyor. En büyük tehlikesi de havada delinerek içindeki havanın birden boşalması...

Yakın bir gelecekte şişirme uçaklar daha da gelişecek ve isteyenlere gezinti uçağı olarak satılabilecek. O zaman bisiklet alır gibi uçak alacağız...

Küçük Kovboy KİT KAT

ARİZONA KUMARBAZLARI

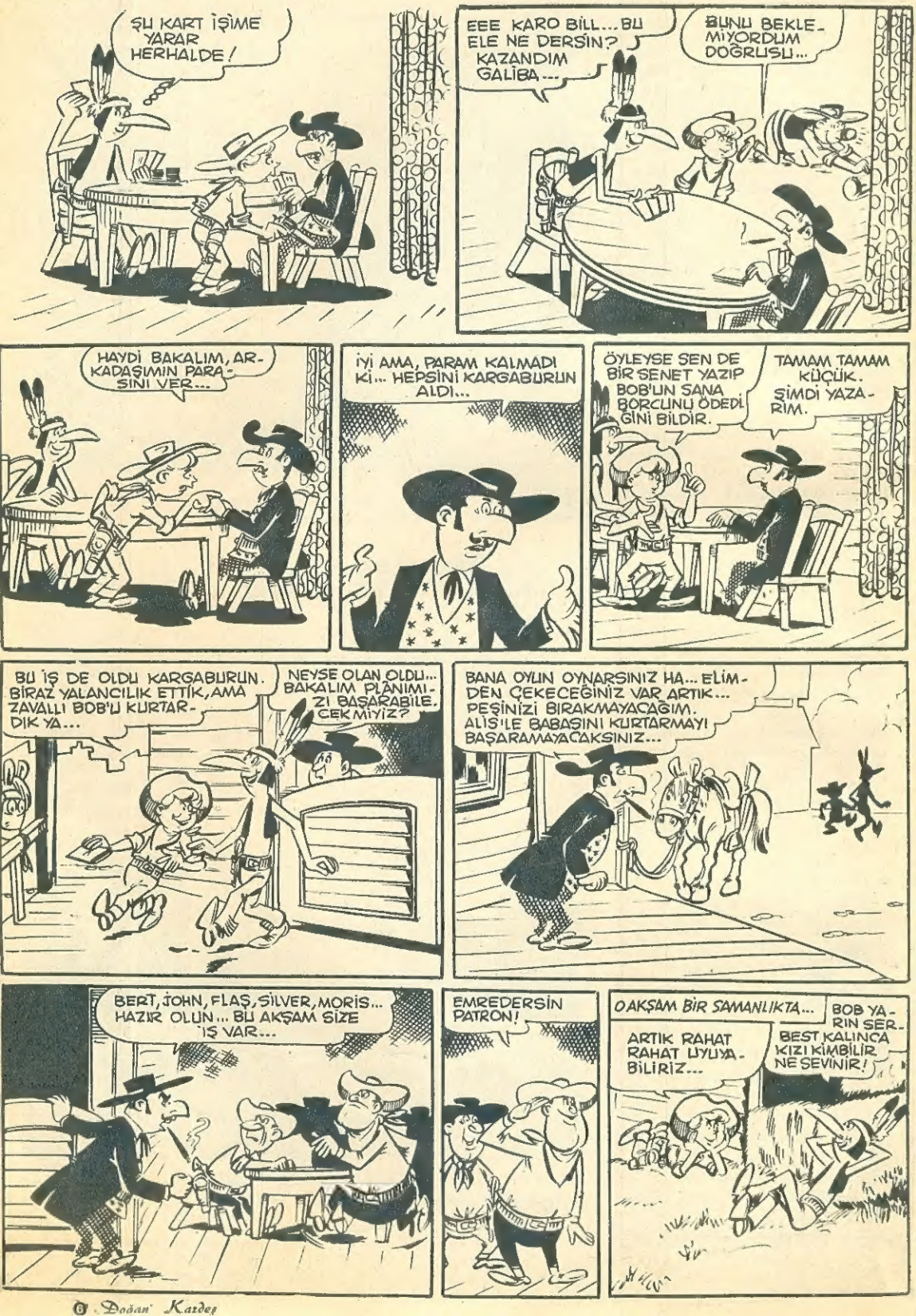

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Kit Kat'la Kargaburun kumar borcunu ödemediği gerekçesiyle hapsedilen Bob'un kızına acıyarak onlara yardım etmeye karar verirler. Haksızlığa engel olacaklardır.

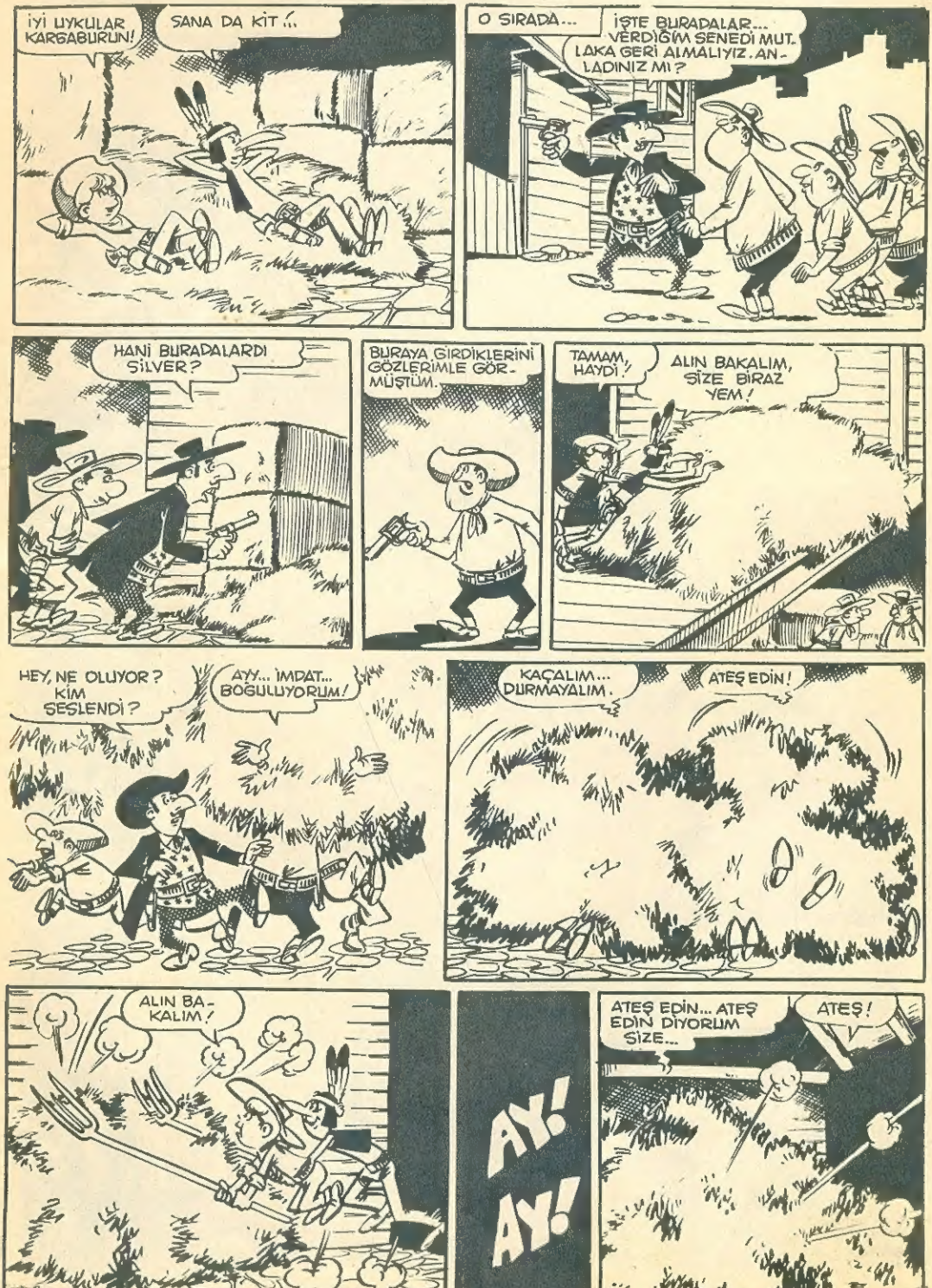

ARKASI VAR

DEVLER ÜLKESİ

63

Devler Ülkesine düşen uzay gemilerini kurtarmak için her çareye baş vuran Kaptan Steve ve arkadaşları en sonunda civardaki göle yuvarlanan bir tankerin aküsünü almaya çalışırlar. Çıkan kıvılcımlarla, benzin alev alır. Yangın çıkar.

GELECEK HAFTA: ÖLÜM-KALIM SAVAŞI...

HİKÂYE

YUKARI KÖYLÜ HAMZA

Yazan: *Vahibe SEVİM*

Hamza on altı, on yedi yaşlarında iken anası onu meyva almak için «Aşağıköy»e gönderdi. Aşağıköy'ün asıl ismi vardı ya, Hamzaların köyünde herkes Aşağıköy diye söylerdi.

Hamza eşeğine bir yük odun yükledi. Aşağıköy'ün yolunu tuttu. Aşağıköy yaz kış akan bir derenin kıyısında, düzlek bir alanda kurulmuştu. Meyva, söğüt ve kavak ağaçlarından köyün evleri görünmezdi. Hamza eşeğini köy kahvesinin önüne sürdü. Kahvede birkaç orta yaşlı adamla birkaç delikanlı konuşuyorlardı. Hamza'nın geldiğini görünce:

— «Bak hele,» dediler, «Bir *Yukarıköy*'lü gelmiş. Haydi varıp biraz şakalaşalım.»

Oldum olası böyleydi. Bir Yukarıköylü Aşağıköy'e inse, ya da bir Aşağıköy'lü Yukarıköy'e çıksa birbirlerine çok takılılardı. Ama Hamzanın iki köy halkı arasındaki şakalaşmalardan pek haberi yoktu.

Hamza eşeğinin yularını tutup çevresine bakınırken Aşağıköy'lüler de kahveden çıkıp başına dikildiler. Kıvırcık saçlı, gök gözlü bir adam eşeğin sırtındaki odunları elleyerek Hamza'ya, «Bu odunlar da pek eğri büğrü... Tıpkı sizin köyün adamları gibi...» dedi.

Hamza ne diyeceğini şaşırdı. Odunları eliyle seçmişti, oklava gibi dümdüz odunlardı.

Başka birisi, «Delikanlı, senin omuzların neden böyle çökük? Odunları dağdan omuzunda mı taşıyorsun yoksa?» dedi.

Hamza omuzlarına bakacak oldu. Hemen kahkahayı bastılar. Çocuk kıpkırmızı kesildi. Gene o gök gözlü adam yanındaki delikanlılardan birisini ileri itti.

— «Haydi,» dedi, «Şu Yukarıköylü ile bir güreş tut.»

Delikanlı Hamza'ya göre daha iri, daha güçlü kuvvetliydi. Hemen silkinip güreşecek gibi yaptı. Hamza çekindi, ürktü. Eşeğinin arkasına sindi.

Aşağıköy'lüler bir taraftan kahkaha ile gülüşüyorlar, bir taraftan da, «Hele şuna bakın, hele... Nasıl da korktu. İşte bütün Yukarıköy'lüler böyle ödlek olurlar.» diyorlardı.

Onlar böyle kahkaha ile gülüp alay ederlerken Hamza beklenmedik bir şey yaptı. Eşeğini önüne kattı. Koşturarak kendi köyünün yolunu tuttu. Durumu kahve ocağından izlemekte olan kahveci, «Hey yavru, nereye gidiyorsun? Gel odununu ben alacağım. Bütün bunlar şaka yavrum. Bilmez misin, sizin köylülerle bizim köylüler böyle şakalaşırlar.» Hiç duymadın mı?» diye bağırdı ise de Hamza'yı çeviremedi.

Hamza eşeğini sürdü, kendi köyüne geldi. Annesi neden eli boş döndüğünü, neden odunu meyva ile değiştirmediğini sordu ise de oğlundan hiç bir cevap alamadı.

Yalnız, «Anne bir daha ben Aşağıköy'e gitmem. Ölsem de gitmem,» dedi.

O yıl harmanlar kalkıp da güz gelince, Hamza, gökyüzünün aydınlık ve dupduru olduğu bir sabah, bir kazma ile bir kürek alarak batıda, orman içindeki tarlaya yollandı. Bu tarla bir vadi içindeydi. Sulanmazdı ama, bol yağmur yağdığı yıllarda bereketli arpası olurdu.

Hamza kazma kürekle bu tarlaya geldi. Tarlanın üst başındaki bayırın eteğinde en çayırlık bir yer vardı. Burasını kazmaya başladı. Güz avareliğinde ne yapacaklarını bilemeyen köylüler, Hamza'nın tarlasını kazdığını işitince toplanıp yanına gittiler.

(Devamı 13. sayfada)

ÇOCUKLAR SORUYOR

• Rüzgâr Nereden Gelir ?

Rüzgâr aklına esen her yönden gelebilir. Kuzeyden gelirse kuzey rüzgârı; diğer yönlerden eserse de o yönlerin ismini alır. Aslında rüzgâr bir bölgeden diğerine akan havadır. Bir yerdeki hava ısınınca genişler. Genişleyince daha yükseklere çıkar. Yükseldiğinde altındaki yeri boşaltır. Soğuk hava da bu boşluğa akar. İşte bu hava akımına rüzgâr denir. Sıcak havanın bıraktığı boşluk tamamen dolunca rüzgâr da durur.

• En Büyük Hayvan Hangisidir ?

Pek çoğumuz en büyük hayvanın fil olduğunu sanırız. Halbuki filden on kat daha ağır bir hayvan vardır. Boyu arka arkaya sıralanmış altı filin toplam uzunluğu kadardır. Bilin bakalım nedir bu hayvan? Balina. Denizlerde yaşadığı için balık olduğu düşünülen balina aslında, solungaçları olmadığından balık değil, memeli bir hayvandır. Bizler gibi sık sık nefes alması gerekir. Bir süre suyun altında nefesini tutabilir, fakat sonunda solunum yapmak için muhakkak yüzeye çıkar.

Söylendiğine göre balina günümüzün en büyük hayvanı olmakla kalmamakta, tarih boyunca yaşamış en büyük hayvan unvanını da korumaktadır. Balinalar yumurtlamazlar. Yavru balinalar kedi, köpek, at yavruları gibi canlı doğarlar.

• Hava Nerededir ?

Belki de havanın sadece evinizin içinde olduğunu düşünürsünüz. Veya dışarıda olduğuna, camları kapıları açtığınız zaman içeri dolduğuna inanırsınız. Hava içerde, dışarda ve her yerdedir. Bazan oradan oraya hareket eder.

Nefes aldığınız zaman hava burnunuzdan geçerek ciğerlerinize girer, tekrar dışarı çıkar. Üfleyecek olsanız havayı hareket ettirirsiniz. Suda bile hava vardır. Hava ile su karışmış olduğundan su içinde siz solunum yapamazsınız ama balıklar sudaki eriyik havayı soluyabilirler. Havanın rengi ve şekli olmadığından görülmesi imkânsızdır.

• İnsanlar Niçin Ayrı Ayrı Diller Konuşurlar ?

Günümüzde dünya üzerinde milyarlarca insan yaşamaktadır. Geçmişte insanlar dağınık küçük topluluklar halinde yaşarlardı. Bu insanlardan bazıları binlerce yıl çevrelerindeki komşu topluluklar ile ilişki kurmadan yaşamışlardır. Çoğu zaman çevrelerindeki diğer insanların varlığından bile habersiz yaşayan eski çağların insanları komşularıyla da konuşmazlardı. Her küçük grup kendine has bir dil konuşur ve zamanla dillerini kendi ihtiyaçlarına göre düzenlerlerdi.

Bugün küçük insan toplulukları kendi başlarına, çevreleri ile ilişki kurmadan yaşayamazlar. Uçak, vapur gibi modern ulaşım araçları dünya insanlarını birbirlerine çok yaklaştırmıştır. Fakat insanlar yüzyıllar boyunca konuştukları dillerinden vaz geçmediklerinden dünya üzerinde çeşitli diller konuşulmaktadır.

• Ağaçlar Hareket Edebilir mi ?

Fırtınada eğilip bükülen ağaçlar, rüzgârın gücü önünde dalgalanan dallar veya nehirde süzülen bir dal parçası görmüşsünüzdür. Ağaçlar, hayvanlar ve insanlar gibi istedikleri zaman hareket edemezler. Muhakkak birinin veya bir şeyin onları hareket ettirmesi gerekir. Fırtınada dallar oradan oraya sallanır, çünkü rüzgâr öyle ister. Minik ağaçlar rüzgâr çıkınca istediklerinden, hoşlandıklarından yerlere kadar eğilmezler. Saçlarınız nasıl rüzgârın esiri oluyorsa onlar da öyledir.

• Dünyanın Ucu Nerededir ?

Bundan yüzyıllarca önce insanlar yeteri kadar uzağa yürüyebilseler dünyanın sonuna ulaşabileceklerine inanırlardı. Daha sonra dünyanın uzayda durmadan dönen bir küre şeklinde olduğunu öğrendiler. Böylece dünyanın ucunun veya kenarının da olmadığı ortaya çıktı. Çünkü yeteri kadar yürünse bile gene başlanılan noktaya ulaşılacaktı. Minik bir karınca küçük bir topun üzerinde durmadan dolaşıp sonunu nasıl bulamazsa, siz de dünyanın sonunu bulamazsınız.

400 yıl kadar önce Francis Drake adlı bir İngiliz denizcisi dünyanın etrafında dolaşmış ve başladığı yere ulaşmıştır. İki yıl on ay süren yolculuğu bugünün modern jet uçakları ile birkaç saat içinde yapılabilmektedir.

ALİ BABA'NIN KIRK KÜPÜ

O DA NE DEMEK?

Yazan: SEZAİ SOLELLİ

23

Karagöz'ün oğluyle Hacıvat'ın oğlu Ali Baba'nın kırk küpünün bulunduğu mağaraya altın aramaya gelmişlerdi. Altın dolu sandıkları küplerden yirmi ikisini aradıkları halde bir şey bulamayınca yirmi üçüncü küpe tırmandılar. Eğilerek içine baktıkları zaman başları döndü. Dibe doğru yuvarlanmaya başladılar. Etraflarını koyu bir karanlık sardı. Göz gözü görmez oldu.

Nihayet bu karanlık açıldı. Bir de baktılar ki, etraflarında bir sürü ağaç var. Hem de yemiş ağaçları! Yaşar'la Dündar epey de susamışlardı. Cins cins ve hepsi de birbirinden güzel yemişleri görünce ağızları sulandı.

Yaşar, «Şu şeftalilere bak Dündar!» diyordu. «Ne güzel değil mi? Hem yarma şeftali bunlar!»

— «Şeftaliyi ne yapacaksın? Sen şu armutların duruşlarına bak! Sarı sarı! İnsanın çatlayıncaya kadar yiyeceği geliyor!..»

İkisi de ağızları sulanarak ağaçlara bakıp duruyorlardı.

Yaşar, «Gidip bahçe sahibini bulalım!» dedi. «İzin almadan başkasının malına el sürmek hem terbiyesizlik, hem de ayıptır.»

Dündar'ın yine münasebetsizlik damarı tutmuştu. «Şunlardan bir iki tane koparıp yesek kim görecek?» diyecek oldu.

Yaşar'ın tepesi attı, «Şimdi meyve yerine tokatı yersin ha!»

— «Peki ama Yaşar, ya mal sahibi aksi bir adam çıkar da vermek istemezse?!..»

Yaşar büsbütün kızdı. «Vermezse vermez! Mal onun değil mi? Sonra kimse görmeden yiyelim, diyorsun. Ayıp bir şey, kimse görmediği için ayıp olmaktan çıkmaz ki!..»

Dündar bir şey söylemedi. Beraberce kalkıp bahçenin sahibini aramaya çıktıkları sırada gür bir ses işittiler.

— «Kıpırdamayın!»

Bir hışırtı oldu. Karşılarına ızbandut gibi üç adam çıktı. Bunlardan biri önden yürüyordu:

— «Durun!» diye bağırdı. «Sizi gidi çapkınlar sizi? Demek günlerden beri bu bahçenin yemişlerini aşıran sizdiniz ha?! Haydi düşün önüme bakayım!..»

Çocuklar şaşırmışlardı. Dündar korkudan sapsarı kesilmişti. Yaşar çabucak kendini topladı:

— «Yahu biz hırsız değiliz!» dedi. «Biz buranın yabancısıyız!»

Subaşı olduğu kılığından anlaşılan adam, «Ne yabancısı?» diye sordu. «Nereden geliyorsunuz?»

— «Ali Baba'nın kırk küpünün bulunduğu mağaradan geliyoruz.»

— «Bu mağara hangi memlekette?»

— Türkiye'de!

Subaşı böyle bir yer işitmemişti. «Neresi orası?» diye sordu.

Bu sefer de Yaşar, «Burası neresi, sen onu söyle! Ben sana Türkiye'nin nereye düştüğünü anlatayım!» dedi.

— «Burası Tebriz'dir.»

— «Öyle ise bu şehir İran'ın batısına düşüyor demektir Türkiye de İranın batı komşusudur. İran sınırını geçince Türk topraklarına girilir. Biz oradan geliyoruz.»

Subaşı kızmış, «Çince mi konuşuyorsun, yoksa benimle alay mı ediyorsun?» diye bağırmaya başladı. «Anlamadığım lâflar ediyorsun! Batı, sınır ne demek bunlar?»

— «Canım sınır iki ülke arasına denir.»

— «Peki ülke ne demektir?»

Yaşar nerde ise çatlıyacaktı. Tanrıya şükür ki onların gürültüsünü duyan bahçe sahibi ihtiyar koşup gelmişti. Yaşar derdini ona anlatınca adam, Subaşına dönüp:

— «Bunlar hırsız değil» dedi. «Serbest bırakın!»

Sonra Yaşar'a dönüp gülümsedi. Yavaş sesle:

— «O cahil bir adamdır!» dedi. «Hani meşhur bir atasözü vardır: *Cahile söz anlatmak, deveye hendek atlatmaktan güçtür*, derler. Siz ona sabaha kadar nerden geldiğinizi anlatmaya çalışsaydınız, yine anlamazdı.» Tam 23 hafta durmadan bir küpten çıkıp, diğerine girerek altın arayan Yaşar'la Dündar, artık bu hayattan bıkmışlardı. Ama başları dönüp de kendilerini yine mağarada bulunca küplerin başına koşmaktan kendilerini alamadılar. 24. küpe girme telâşıyla küplere çarpınca şangır, şungur bütün küpler kırılıverdi...

Onlar da çaresiz köylerine dönmeye karar verdiler. Çıkınlarında kalan bir iki kuru lokmayı yediler, bir sürü köyden geçtiler. Nihayet kendi köyleri göründü.

Eve dönerlerken Dündar, «Boşu boşuna bu kadar yol teptik,» dedi. «Nerde hazine, bir avuç altın bile bulamadan dönüyoruz...»

Yaşar, «öyle deme Dündar,» dedi. «Her şey parayla alınmaz. Bak biz altın bulacağız diye diyar diyar gezdik, ama fena mı oldu, bir yığın kıymetli şey öğrendik.»

Yalan da değildi doğrusu... Çocuklar edindikleri bilgilerle, ilerde daha iyi yaşadılar, daha çok kazanıp, bilgili zengin, sayılan insanlar oldular. Atalarımız boşuna, «Çok yaşayan mı, çok gezen mi bilir?» dememişler. Bizimkilerden çok daha yaşlı olanlar bile, zaman zaman iki arkadaşın ziyaretine gelip kahramanlıklarını dinlediler.

S O N

YUKARI KÖYLÜ HAMZA

(Baştarafı 10. sayfada)

— «Hamza, kolay gelsin,» dediler. «Hayrola, define falan mı arıyorsun?»

Hamza hem kazdı, hem de konuştu, «Defineden daha kıymetli bir şey çıkaracağım. Su çıkaracağım, su!.. Anladınız mı? Rahmetli babam burada çok su var derdi. Ama yüze çıkamıyor, toprağın altında akıp gidiyor, derdi. İşte o suyu çıkaracağım.»

— «Peki suyu çıkarıp da ne idecen?» diye sordu köylüleri.

— «Ne mi idecem, meyva bahçesi yapacağım bu tarlayı. Böylece Aşağıköy'e odun taşıyıp meyva almaktan kurtulacağım.»

Köylüler güldüler, başlarını salladılar:

— «Git, Hamza git! İşin mi yok senin? Suyu bulsan bile bizim toprakta meyva ağacı bitmez ki. Bitseydi atalarımız, babalarımız dikerlerdi. Hiç bize bırakırlar mıydı bu işi?»

Daha böyle bir çok şeyler söylediler. Ama Hamza hiç birisini dinlemedi. Kazdı, kazdı. Tarladan bayıra doğru gittikçe derinleşen bir hendek kazdı. Ve günün birinde Hamza suyu buldu. Kol kalınlığında dupduru bir su çıkarttı. Tarlasının üst başına derince bir çukur kazdı. Çukurun kenarlarını sağlamlaştırarak havuz şekline soktu. Su birike birike tez zamanda havuzu doldurdu, bir kıyısından taşıp kuru derede akmaya başladı.

İlkbahar gelince Hamza Tarım memuruna gitti. Yardım istedi. Onun da yardımı ile tarlasını baştan başa armut ve elma fidanları ile donattı.

Aradan birkaç yıl geçince ağaçlar meyve vermeye başladı. Bunu gören köylüler de gayrete gelerek su çıkartıp meyve bahçeleri kurdular. Hamza da bir daha Aşağıköy'e inmedi.

Tarzan

MAHAR ÜLKESİ 6

TARZAN, BAYAN FARAR'I ARARKEN, MAHAR ADLI GARİP BİR KUŞA TAPANLARIN ARASINA KARIŞIR. MAHAR, İNSANLARIN AKLINDAN GEÇENLERİ ANLAMAKTADIR.

SIZ DE KİMSİNİZ?
HEPİMİZ BİR AİLEYİZ... BURADA GÖRDÜKLERİNİN HEPSİ MAHAR'IN ÇOCUKLARI...
YANİ SİZLER HEP KAYBOLAN ADAMLAR MISINIZ?
İYİ BİLDİN!.. BİZLER MAHAR'IN KENDİSİNE BAĞLAMAK İSTEDİKLERİ VE BU YÜZDEN KUŞLARI TARAFINDAN KAÇIRILMIŞ ADAMLARIZ.
AMA HEPİMİZ HÜRÜZ VE HAYATIMIZDAN ÇOK MEMNUNUZ.
İŞTE BAYAN FARAR DA, BİZİM KAÇIRDIĞIMIZ KARDEŞLERDEN BİRİ...
BUNLARIN HEPSİ DOĞRU TONY... BURADAKİLERİN HEPSİ ÇOK İYİ İNSANLAR. HAYATIMDAN ÇOK MEMNUNUM.
SONRA...
... SONRA DA BU GARİP YARATIĞA TAPIYORSUN HA?
SÖYLEYİN, NEDİR BU? NE YAPMAK İSTİYOR?
SÖYLEYEMEYİZ...
ÇÜNKÜ BİZ DE BİLMİYORUZ... BÖYLE KONUŞURSAN MAHAR SENİ CEZALANDIRIR.
BİZİM ONA SORU SORMAMIZ YASAKTIR TONY!
AMA O BİZE EMREDER VE BİZ, ONUN EMİRLERİNE İTAAT EDERİZ...
TAPTIĞINIZ ŞU KOCA KUŞ BENİ ÖLDÜRÜYORDU AMA..
SANA MAHAR'IN ADAM ÖLDÜRMEKTEN HOŞLANMADIĞINI SÖYLEMİŞTİM. AMA CEZALANDIRMAK İSTEYİNCE...
ÖLDÜRMEK ZORUNDA KALIR, DEĞİL Mİ? ŞU APTAL KUŞUN ESİRİSİNİZ...
KAPA ÇENENİ... NE SÖYLEDİĞİNİ BİLMİYORSUN!
DAVİD GİBİ Mİ OLMAK İSTİYORSUN YOKSA? MAHAR'A KARŞI GELMESİNİN CEZASINI DİLSİZ KALARAK ÖDÜYOR!
BU APTALLIKLARA SEN DE İNANIYOR MUSUN EVELYN?
BUNLAR APTALLIK DEĞİL. MAHAR YÜCE BİR TANRI...
SEN DE İSTERSEN..
HEPİNİZ APTALSINIZ. İPNOTİZE ETMİŞLER SİZLERİ... AMA BEN...
BEN BURADA KALMAYA NİYETLİ DEĞİLİM.
DUR!

ARKASI VAR

CİMİ İLE TİMİ
AFRİKA ESRARI

13

CİMİ LİSA'YLA BERABER BİR CİDE BİNMİŞ, PRENS YUKU'NUN ASKERLERİNDEN KAÇMAYA ÇALIŞMAKTADIRLAR

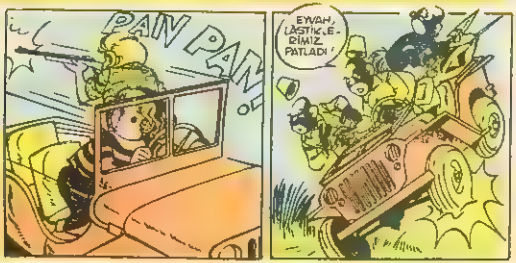

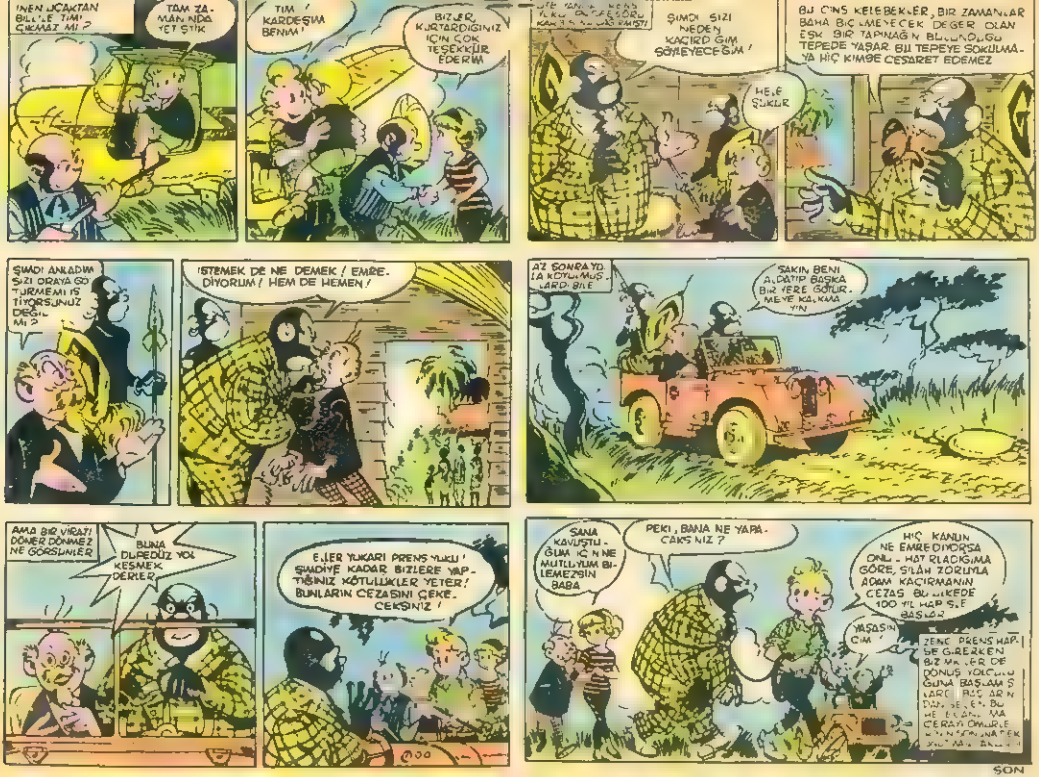

İNEN UÇAKTAN BİLLİ'LE TİMİ ÇIKMAZ MI?
TAM ZAMANINDA YETİŞTİK
TİM! KARDEŞİM BENİM!
BİZLER, KURTARDIĞINIZ İÇİN ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM
ŞİMDİ SİZİ NEDEN KAÇIRDIĞIM SÖYLEYECEĞİM!
HELE ŞUKUR
BU CİNS KELEBEKLER, BİR ZAMANLAR BAHA BİÇİLMEYECEK DEĞER OLAN EŞKİ BİR TAPINAĞIN BULUNDUĞU TEPEDE YAŞAR. BU TEPEYE SOKULMAYA HİÇ KİMSE CESARET EDEMEZ
ŞİMDİ ANLADIM SİZİ ORAYA GÖTÜRMEMİ İŞ TİYORSUNUZ DEĞİL Mİ?
İSTEMEK DE NE DEMEK! EMREDİYORUM! HEM DE HEMEN!
AZ SONRA YOLA KOYULMUŞLARDI BİLE
SAKIN BENİ ALDATIP BAŞKA BİR YERE GÖTÜRMEYE KALKMAYIN
AMA BİR VİRAZI DÖNER DÖNMEZ NE GÖRSÜNLER
BUNA DUPEDÜZ YOL KESMEK DERLER
ELLER YUKARI PRENS YUKU! ŞİMDİYE KADAR BİZLERE YAPTIĞINIZ KÖTÜLÜKLER YETER! BUNLARIN CEZASINI ÇEKECEKSİNİZ!
SANA KAVUŞTUĞUM İÇİN NE MUTLUYUM BİLEMEZSİN BABA
PEKİ, BANA NE YAPACAKSINIZ?
HİÇ KANUN NE EMREDİYORSA ONU. HATIRLADIĞIMA GÖRE, SİLÂH ZORUYLA ADAM KAÇIRMANIN CEZASI BU ÜLKEDE 100 YIL HAPİSLE BAŞLAR
YAŞASIN CİM!
ZENCİ PRENS HAPSE GİRERKEN BİZİMKİLER DE DÖNÜŞ YOLCULUĞUNA BAŞLAMIŞLARDI. BAŞLARIN DÖNÜŞ SEFİ BU HELE ... CERAYI OMURLE ... SONUNA DEK ...

SON

ANNELERİN ÇİLESİ

6

Yazan: Kemalettin Tuğcu

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Sarışın inatçı bir kız olan Yıldız, çok sevdiği Doğan'ın okuldan ayrılışı nedenini öğrenmek için evlerine gider, Doğan, evde yoktur. Annesi küçük kızla dertleşir. Yıldız, Doğan'la konuşmaya karar verir.

Yıldız, «Beni dinle Doğan,» dedi. «Senin üvey annenin adı Ayten, değil mi?»

— «Evet.»

— «Bu kadının babanın yazıhanesinde çalışırken babanı kandırıp onu annenden ayırdığını, bunun için her çeşit yalanı uydurduğunu bilmiyorsun. Ama babanın bütün sermayesini ele geçirip onun bütün mallarına konduğunu olsun bilmen lâzım. Kimbilir ne dolaplar çevirerek babanın parasını yedikleri gibi şimdi elde kalan koskoca apartmanı da istedikleri gibi kullanıyorlar. Tamam mı?»

Doğan, «Tamam,» dedi.

Kız devam etti, «Anneni sana kötüleyip gözünden düşüren bu insanların seni tokatlamalarına ses çıkartmadın. Şimdi okuldan da oldun. Bir serseri ve fakir çocuk gibi kapı kapı dolaşarak iş arıyorsun. Ötede babanın apartmanından sana düşen hisseyi çıtır çıtır yiyorlar.»

Doğan dişlerini sıktı.

Yıldız istediği etkiyi yaptıktan sonra, «Benim babam avukat,» dedi. «Sana besbedava bir iyilik yapmak benim aklımdan geçmez. Babamın işi budur. Babanın parasını yiyen, sana hakaret eden, döven bu insanların yanına bunu koyma. Babam bu işi üzerine alır, davayı kazanınca kendi payını da alır. Söyle bana, fena mı söyledim.»

Doğan dişlerini sıkarken, «İyi ama,» dedi. «Olur mu bakalım.»

— «Elbette olur. Sen babamın yazıhanesine gel. Ayda sekiz bin lira parayı bırakıp da sokaklarda sürünme.»

Yıldız giderken kapıya kadar gelen Cemile hanımın boynuna sarıldı. İki yanağından öptü.

— «Teyzeciğim,» dedi. «Buraya öfkeli geldim. Belki size ağır sözler söyledim. Ama işin doğrusunu anladım. Benim gibi delişmen bir kızın suçunu affedin. Bir gün Doğan'ı da affedeceksiniz. Çünkü o aslında çok temiz yürekli bir gençtir. Asıl suç yuvanızı yıkan ve sizi oğlunuza fena gösteren insanlardadır.

(Devamı var)

Küçük kardeşler toplu halde, dergimizin Yazı İşlerinde...

MECMUAMIZIN KÜÇÜK KONUKLARI

Geçenlerde, matbaamızın içi alışılmamış bir canlılığa, alışılmamış seslere boğuldu... Neşeli, cıvıl cıvıl konuşan çocuk sesleriydi bunlar. Hayat Mecmuasının, Kurban Bayramında İstanbul'un beş değişik semtinden, beş ilkokulun, çocukları arasında tertiplediği resim yarışmasının birincileri dergimizi ziyarete gelmişti.

Onları zevkle karşılayıp, matbaamızı gezdirdik. 187 öğrenci arasında, resimleriyle birinciliğe hak kazananlar, Büyük Reşit Paşa İlkokulu'ndan Gaye Onursal ve Osman Selen, Melek Hatun İlkokulu'ndan Yaşar Gergerli, Oruç Gazi İlkokulu'ndan Aysun Yıldırım ve Cengiz Karabulut, İlhami Ahmet Örnekal İlkokulu'ndan Zümrüt Bayraktaroğlu ve Tijen Alpan, Şişli Ondokuz Mayıs İlkokulu'ndan Deniz Boro ve Lâle Uğur ve Kültür Koleji'nden Cem Andaç, matbaamızdan ayrılırken, resim yapmaya devam edeceklerini ve ilerde iyi bir ressam olmak istediklerini söylüyorlardı.

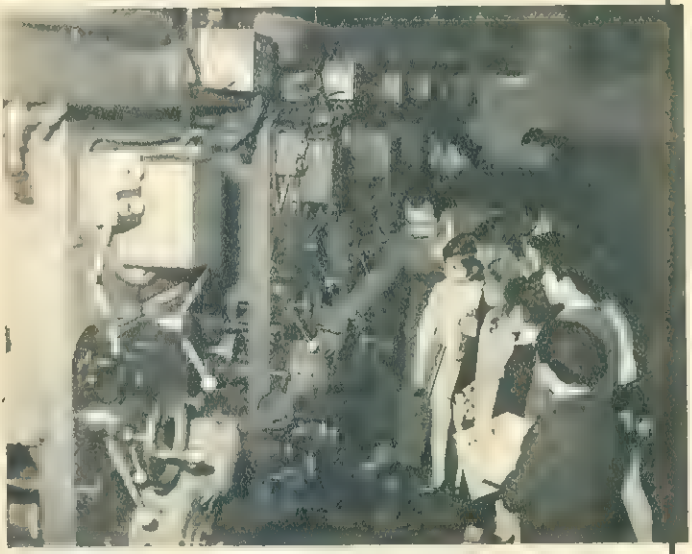

Mecmuamızı ziyaret eden kardeşler her yeri gezdikten sonra baskı makinelerinin yanına gidip, mecmuaların basılışı hakkında bilgi de aldılar.

ÖKSÜZ KARDEŞLER

KRİSTA İLE ERKEK KARDEŞİ HİRK KÜÇÜK YAŞTA ÖKSÜZ KALMIŞLARDI. BÜTÜN KÖY ONLARI ÇOK SEVERDİ. YALNIZ, İKİ KARDEŞİN BİRAZ YADIRGANAN HALLERİ DE VARDI: YALNIZLIKTAN HOŞLANIRLAR, KARLI DAĞLARA TIRMANMAYI, ORMANDA DOLAŞMAYI PEK SEVERLERDİ...

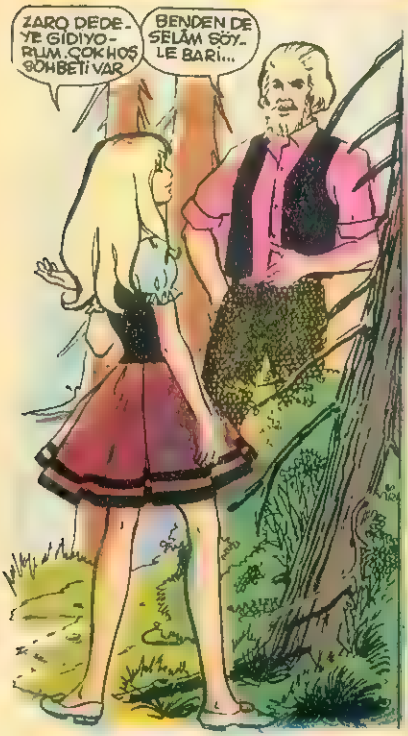

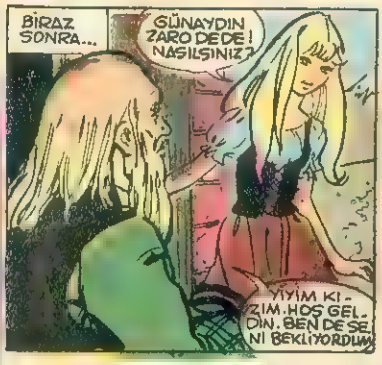

BİRKAÇ GÜN SONRA ZARO DEDE BİRDEN ÖLDÜ...

KÖYDEKİ HAYAT GENE ESKİSİ GİBİ SÜRÜP GİDİYORDU.

BENİ DİNLEYİN HEMŞERİLER. KASABADA FABRİKALAR AÇILDI. ÇOK İYİ PARA VERİYORLAR. HEPİMİZ ORAYA GİDELİM.

ERTESİ GÜN KÖYDEN KASABAYA GÖÇ BAŞLAMIŞTI.

BU KÖYDEN NİÇİN AYRILMADIĞINIZI ANLIYORUM ÇOCUKLAR. BİR GÜN YARDIMA İHTİYACINIZ OLURSA, DAĞLARIN TEPESİNE ÇIKIP BORU ÖTTÜRÜN. HEMEN GELİRİZ.

ONLAR DA GİTTİ. KOCA KÖYDE YALNIZ KALDIK.

GÜNLER BÖYLECE GEÇİP GİTTİ. KÖYE DERİN BİR ISSIZLIK ÇÖKMÜŞTÜ.

İKİ ÖKSÜZ KARDEŞSE, KÖYDE AVA ÇIKIYOR, HOŞÇA VAKİT GEÇİRİYORLARDI...

GENE DE, ARASIRA, KASABAYI, ORADAKİ HAYATI DÜŞÜNDÜKLERİ OLUYORDU.

KASABAYA GİDENLER DE ESKİ MUTLU GÜNLERİ DÜŞÜNÜP GİZLİ GİZLİ AĞLIYORLARDI.

KIŞ GELMİŞ, DERMANI KAR KAPLAMIŞTI...

ARKASI VAR~

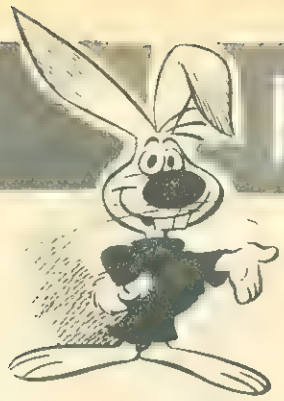

Küçük Kardeşler İçin

YALANSA DA GERÇEK OLSUN

Bir varmış, bir yokmuş. Köylerden birinde bir oduncu Mehmet varmış. Mehmet'in de bir karısı varmış. Bunların hiç çocukları olmazmış. Boyunları bükük, yemiş vermeyen ağaçlar gibi yaşarlarken Tanrı onlara acımış, bir kız evlât dünyaya gelmiş.

Oduncu Mehmet çok sevinmiş ama dar darına bir ekmek parası kazanırken başlarına bir de kızlarının boğazı, giyimi, kuşamı çıkmış. Daha çok çalışmak zorunda kalmış. Komşuları kadına:

— «Siz yok yoksul kimselersiniz, çocuk sizin neyinize!» Dediği zaman, «Evlâdı veren Tanrı onun da kısmetini verir,» demiş.

Oduncu Mehmet daha çok çalışmış, daha çok yorulmuş, ama kızını da yetiştirmiş, onbeş yaşına getirmiş.

Çok çalışmaktan adamcağız yorulmuş, ama yine de gayretini bırakmaz, hasta sağ, ormana gider, odun toplar, sırtında kasabalara götürür, satarmış. Kız babasının bu durumuna çok acır, ara sıra ormana gider, odun toplamak için yola çıkar, hem babasının yiyeceğini götürür, hem yardım edermiş.

Bir gün yine ormana giderken kocaman sarıklı, boyunca aba giymiş, eli değnekli bir ihtiyara rastlamış. İhtiyar ona:

— «Kızım» demiş, «Nereye gidiyorsun?»

— «Ormana gidiyorum babacığım,» demiş kız. «Babama yiyecek götürüyorum.»

— «Neler götürüyorsun bakayım?»

Kızcağız bayat iki dilim ekmekle bir kaç zeytini söylemeye utanmış:

— «Annem börek yaptı, onları götürüyorum,» demiş.

İhtiyar adam:

— «Yalansa da gerçek olsun,» demiş.

İhtiyar yürüyüp gitmiş, ter içinde çalışan oduncu Mehmet de dinleniyormuş. Kızını karşısında görünce:

— «Gel, evlâdım,» demiş. «Sabahleyin de aç çıkmıştım.»

Kızcağız çıkını açmış. Bir de ne görsün! Ekmekle zeytinleri sardığı çevrenin içinde koca bir tepsi börek. Adam şaşırmış:

— «Kızım,» demiş, «Bunu nerede buldun?»

Kız da şaşırmış, ihtiyara rastladığını anlatmış, sonra da:

— «Yalansa da gerçek olsun, dedi bana,» demiş. «Yalan söylediğim için çok üzülmüştüm. Ama babama kuru ekmekle kuru zeytin götürdüğümü söylemek istemedim.»

Oduncu Mehmet de şaşırmış. Ama aç olduğu için o güzelim böreklerden doyasıya yemiş. Kızına da yedirmiş. Ne kadar yedilerse yine o kadar börek artmış. Kalanını da eve götürmüşler.

Ertesi gün oduncu Mehmet yine oduna gitmiş, kızcağız da kalan böreklerden iki dilimi bir çevreye sarmış. Tam ormana gireceği sırada yine o ihtiyara rastlamış, İhtiyar yine:

— «Kızım nereye gidiyorsun?» diye sormuş.

Kızcağız:

— «Beni bağışla babacığım,» demiş. Dün sana «Babama kuru ekmekle kuru zeytin götürüyorum demeğe utandım, börek götürüyorum dedim,» demiş. «Yine ormana gidiyorum. Dünden kalan iki dilim böreği götürüyorum.»

İhtiyar adam:

— «Yavrum, demiş. Sen içi temiz bir kızsın. Babanı koruduğun, içine elvermediği için doğrusunu söylemedin. Bir isteğin varsa içinden geldiği gibi iste.»

Kızın gözleri yaş içinde, «Ah babacığım,» demiş. «Benim babam akşama kadar odun kesiyor. Sonra da sırtında taşıyor. Bir eşeğimiz olsaydı babacığım bu kadar yorulmazdı.»

İhtiyar adam, «Tanrı bir kulundan geçmez,» demiş. Ormana girerken rastlayacağın eşeği al.»

İhtiyar bunu demiş, ortadan kaybolmuş. *(Sonu gelecek sa*

Doğan Kardeş Kitap Sergisi

Sevgili çocuklar

Bu yıl kitabı herkese sevdirmek için girişilen çabalarla, başından sonuna kadar bir KİTAP YILI olacak. Unesco tarafından bütün dünyada, Millî Eğitim Bakanlığımız tarafından da Türkiye'de Kitap Yılı olarak ilân edilmiş bulunan 1972 yılı içinde bol bol kitaptan söz edildiğini duyarsanız ve pek çok kitapla karşılaşırsanız hiç şaşmayın.

1972 Kitap Yılının ilk kitap sergisini DOĞAN KARDEŞ İstanbul'da Yapı ve Kredi Bankası'nın Galatasaray'daki galerisinde açtı. Mart ayının birinden 25'ine kadar küçüklü büyüklü on binlerce kişi bu sergiyi gezdi ve DOĞAN KARDEŞ Müessesesinin tarihten bu yana geçen 27 yıl içinde yayınladığı kitapları gördü.

Doğan Kardeş Yayınları Kitap Sergisi, büyük bir ilgiyle izlendi.

Doğan Kardeş Yayınları ilk defa 1945 yılı Mayıs ayının birinci günü çıkarılmış olan **Doğan Kardeş** çocuk dergisi ile başlamıştır. Büyük bir yayın faaliyetinin öncülüğünü eden bu başlangıç, o zaman yeni kurulmuş olan **Yapı ve Kredi Bankası**'nın, memleketin malî ve iktisadî hayatında olduğu gibi, kültür hayatında da vazife almak arzusunun gerçekleşmesi yolunda atılmış ilk adımı olmuştur.

ACI HATIRAMIZ

Doğan Kardeş, —bildiğiniz gibi— Türk bankacılığına kültür hizmeti anlayışını da getirmiş olan **Yapı ve Kredi Bankası**'nın değerli kurucusu sayın Kâzım Taşkent'in, İsviçre'de okuduğu sırada bir dağ kayması yüzünden henüz 10 yaşındayken hayatını kaybeden talihsiz oğlu **Doğan**'ın adını taşımaktadır. Yayın hayatında göründüğü günden itibaren **Doğan Kardeş** çok sevilmiştir, sizlere her zaman iyiyi, doğruyu ve güzeli göstermeye çalışmış olan **Doğan Kardeş dergisi**, az sonra **Doğan Kardeş kitapları**'nın doğmasına yol açmıştır. Bundan sonra da Türk matbaacılığında ve kültür hayatında önemli bir yeri olan Doğan Kardeş matbaası hizmete girmiştir. Böylelikle, uğradığı feci bir kaza yüzünden hayatını kaybederek memleketine hizmetler etmek talihine kavuşamamış bir çocuğun adını taşıyan bu yayın müessesesi, 27 yıldır onun aziz adı altında Türk gençliğine ve kültürüne, ara vermeden, faydalı olmaya çalışmıştır.

300 KİTAP

Doğan Kardeş müessesesi tarafından şimdiye kadar yayınlanmış olan kitapların sayısı üç yüze yaklaşmış bulunuyor. Bu kitaplar arasında Türk ve tanınmış yabancı yazarlar tarafından yazılmış, dünya klasiklerini içine alan yüzlerce çocuk kitabı bulunduğu gibi, büyükleri aydınlatmak amacıyle yayınlanmış pek çok kültür, sanat, edebiyat kitapları da vardır.

Kitabı her vatandaşa sevdirmek amacını her zaman gözönünde tutmuş olan **Doğan Kardeş** müessesesi bu maksatla ciltli, gömlekli, güzel kitapları Türkiye'de ilk defa çıkaran yayın evi olduğu gibi, çok renkli kartpostalları da ilk defa kendi makinelerinde basarak Türkiye'nin dışarda tanıtılması çabalarına katılmıştır.

İşte 1972 kitap yılı dolayısıyle Doğan Kardeş'inizin bütün bu çalışmalarının örneklerini ortaya koyan sergi, İstanbul'dan sonra nisan ayında Ankara'da açılacaktır.

Onu geziniz. Doğan Kardeş yayınlarını bir arada gösteren küçük bir broşürü de elinizin altında bulundurmak istiyorsanız aşağıdaki kupona isim ve adresinizi yazarak bize yollayınız olmaz mı?.. Hemen gönderiniz.

DOĞAN KARDEŞ BROŞÜR İSTEK KUPONU

BATEŞ BAYİLİK TEŞKİLÂTI - Divanyolu,
Molla Fenari Sokak No: 1, CAĞALOĞLU - İSTANBUL
Doğan Kardeş yayınlarını içine alan broşürünüzden aşağıdaki isim ve adrese bir tane yollamanızı rica ederim.

İsim :

Adres :

Yaş :...

TONİ ile TEDİ

2

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Oliver amca yeğenleri Toni'yle Tedi, sınıflarını birincilikle geçtiler diye onları Danimarka'ya götürmeye karar verir.

BÜYÜK MACERA

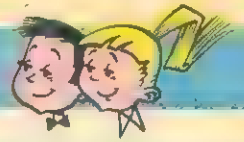

ARKASI VAR

DİKKAT ! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz kendi şiirlerinizi aşağıdaki adrese postalayınız: **DOĞAN KARDEŞ «Kardeşlerin Köşesi» P.K. 1146-İSTANBUL**

KUŞLAR

Her sabah pencereme gelir
Minik kuşlar,
Yem veririm hepsine,
Onlar benim minik kuşlarım.

Sonra kuşlarım gider,
Akşam üstü dönerler.
Gene yem veririm,
Onlar benim minik kuşlarım.

FİGEN DALGIÇ
Sultanahmet İlkokulu öğrencisi
İSTANBUL

İLKBAHAR

Kış mevsimini geçirdik,
İlkbaharı getirdik.
Tabiat canlandı artık,
İlkbahar geldi, ilkbahar.

Ovalar yeşillendi,
Ağaçlar yapraklandı,
Göçmen kuşlar geri döndü,
İlkbahar geldi, ilkbahar.

TUĞRUL GÜLYURDU, Mustafa Necati İlkokulu öğrencisi - İZMİR

BAHAR

İlkbahar geldi,
Kuşlar neşelendi,
Çiçeklere can geldi,
İlkbahar ne güzeldir.

Kaynıyor akarsular,
Çocuklar oynuyorlar;
İlkbahar ne güzeldir,
Mevsimlerin en güzeli.

A. HAKAN TUNCA
Nişancı Mehmet Paşa İlkokulu öğrencisi
Fatih - İst.

İLKBAHAR

İlkbahar geldi,
Çayırlar yeşillendi,
Herkes neşelendi;
Ne güzeldir ilkbahar.

İlkbahar ayları,
Mart, Nisan, Mayıstır.
Tabiatın meyvası,
Geldi işte ilkbahar.

Kuzular meleşiyor,
Çocuklar top oynuyor,
Salıncaklar kuruluyor,
Geldi işte şen bahar...

AYGÜL HEPGENCE
Üçkuyular, Esentepe İlkokulu öğrencisi
İZMİR

ÇOBAN

Kuzuların meleşir,
Koyunların gezişir,
Kavalın hep söyleşir
Köyün küçük çobanı.

*

Kavalın seslendi mi
Çınlar dağlar yanık yanık;
Kuzuların meleşti mi
Çağlar, nehirler inler
Yanık yanık.

*

Dile gelir hep kavalcık
Söylettin mi yanık yanık
Söylesene neredesin?
Ey çobancık.

İBRAHİM ALMİNUR
Sultantepe İlkokulu öğrencisi

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
27 MART 1972
Sayı : 13 Sıra No. 845
Yıl : 27 Cilt : 1

Sahibi ve
Yazı İşleri Müdürü :
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL.

ABONE ŞARTLARI
Yurt içi adi posta, yıllık: 60 TL. ★ Altı aylık: 30 TL. ★
Yurt dışı adi posta, yıllık: 90 TL. ★ Altı aylık: 45 TL. ★
Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir. ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	1500 TL.	Tam sayfa	2500 TL.
Yarım sayfa	800 TL.	Yarım sayfa	1500 TL.

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.

Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

OKULLARI GEZİYORUZ

SULTANTEPE İLKOKULU

Yeni serimizde ilk uğradığımız okul Sultantepe İlkokuluydu. Şimdiye kadar bir çok yer değiştirmiş olan Sultantepe İlkokulu, 1924 yılında öğretime başlamıştır, bir süre sonra, yer değiştirmiş, sırasıyla Halide Edip Adıvar köşküne, Veli Paşa Konağına ve en sonunda şimdiki yeri olan Sultantepe semtindeki binaya yerleşmiştir. Şimdi 552 öğrencisi olan okulun öğretim kadrosu; *Müfettiş Selâhattin Zoralioğlu, Müdür Hikmet Metin, Öğretmen Kemal Bilik, Güzin Acarbay, Ali Kesici, Hasibe Akdeniz, Ülkü Acet, Hüsniye Aksoy, Sultan Karayavuz, Cahide Kaya, Suna Aksoy, Ali Akın, Fehmi Demir, Münevver Fırat, Ayla Şenaydın, Türkân Onur, Ali Akyüz, İbrahim Uçar ve Güzin Sancar*'dan kuruludur.

Sevgili okuyucularımız, bu sayıdan itibaren, bu sayfamızda İlkokullarımızdan bazılarının resimlerini bulacaksınız. Okullar tatil oluncaya kadar devam edecek bu seriye, isteyen okullar kendileri de resim yollayabileceklerdir.

mektuplaşmak isteyenler

OYA TÜMER: Fevzi Paşa Mah. Kat 1, No. 101 Antakya - HATAY
14 yaşındayım. Müzikten ve yüzmekten hoşlanırmı. Yaşıtlarımın mektuplarını bekliyorum.

NURAY GÖLOĞLU: Altıntepe Bağdat Caddesi No. 64, Bostancı - İSTANBUL
11 yaşındayım. Kitap okumayı ve yüzmeyi çok severim. Yaşıtlarımın mektuplarını bekliyorum.

SELMİN YOLBAZ: Yeşiltekke Sokak Derya Palas Apt. No. 27/4 Fatih - İST.
15 yaşında, hafif batı müziğinden hoşlanan bir kızım. Yaşıtım kız arkadaşların mektuplarını bekliyorum.

HASAN AYÇİÇEK: Sanat Enstitüsü 4 B No. 463 TOKAT
16 yaşındayım. Resim yapmaktan hoşlanırım.

İlk bakışta birbirinin aynı gibi görünmesine rağmen, bu iki resim arasında tam 7 hata var. Resimleri 10 dakika kadar inceledikten sonra, üstteki resimde olup da, alttaki resimde olmayan hataların neler olduklarını söyler misiniz?

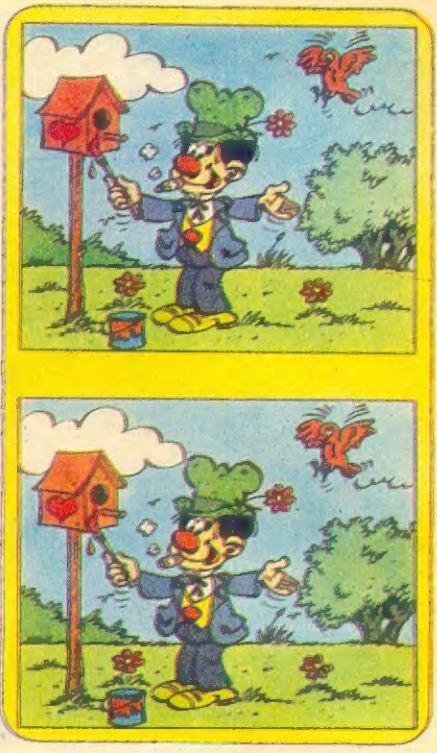

Resim yapmayı seviyor musunuz? Güzel... Öyleyse alttaki şekildeki noktalı yerleri boyayın... Sonra 4 taneyi kesip birleştirin. Nasıl, meydana çıkan hayvanı sevdiniz değil mi?

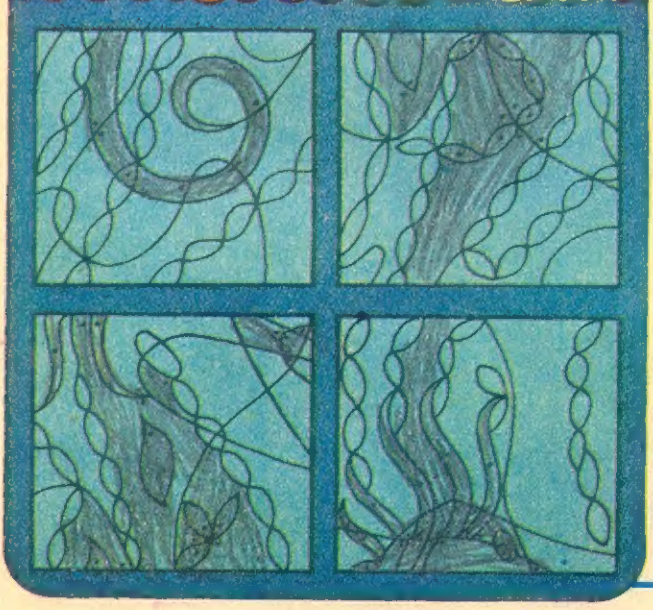

Elinize kurşun kalem alın. Yukarıdaki şekle bir süre dikkatle bakın. Sonra başınızı havaya kaldırın, gözlerinizi kapayın ve elinizdeki kurşun kalemi 10 numaranın üzerine değecek şekilde şekle değdirin. Bu işlemi 5 kere tekrarlamakla 25 puan toplayabilirseniz, bravo size...

Cevaplar 31. sayfada

bugün az az biriktirin yarın çok çok paranız olsun

KUMBARANIZDA BİRİKEN PARALAR
SİZLERE GÜVEN DOLU YARINLAR SAĞLAR

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Y 676

Doğan Kardeş ®

BİRAZ DA GÜLELİM

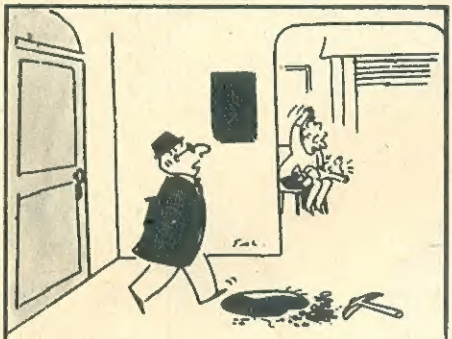

— «Bizim yumurcak bugün gene ne yaramazlıklar yaptı bakayım?»

— «Hazır gelmişken şu benim eski bebeğimi de götürür müsünüz bay hırsız... Bu yok olmadan bana yenisini alacakları yok da!»

— «Yanında kibrit olduğunu daha önceden söyleyemez miydin?»

NASRETTİN HOCA'DAN SEÇMELER

TAVŞANIN SUYUNUN SUYU

Köylünün biri hocaya bir tavşan getirir. Hoca köylüye elinden geldiği kadar ikram eder. Köylü bir hafta sonra yine gelir. Hoca tanıyamaz,

— «Geçen hafta size tavşan getiren köylüyüm!» der.

Hoca güleryüz gösterip çorba çıkarır.

Birkaç gün sonra üç köylü gelir.

Hoca, «Siz kimlerdensiniz?» der.

— «Tavşanı getirenin komşularıyız!»

Hoca onlara da yemek hazırlar.

Aradan bir hafta geçmeden iki kişi daha gelir. «Tavşanı getirenin komşusunun komşularıyız,» derler.

Hoca, «Hoş geldiniz.» dedikten sonra önlerine bir tas su getirir.

Köylüler, «Aman hoca bu ne?» deyince de, «Tavşanın suyunun suyu!» diye cevap verir.

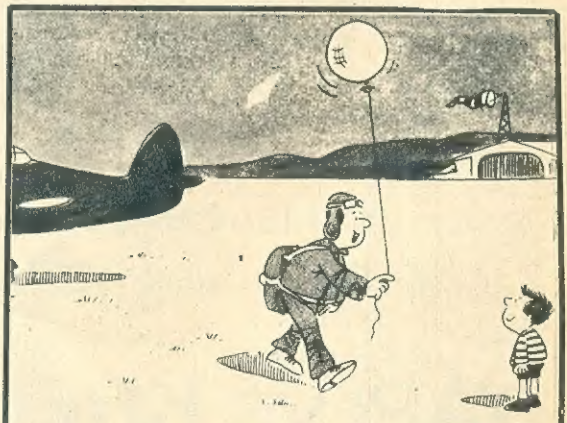

— «Bir daha balonunu kaçırayım deme, e mi?»